

[C. F. Sørensen.]

Artikler, der angaar Hjemmets Forhold, Artikler, som særlig kræver en Demonstration paa Stedet o. s. v. Det ser forfærdelig pænt ud paa Papiret, det indrømmer jeg, men om det kan gennemføres i Virkeligheden, maa Fremtiden vise. — Ogsaa Omførsel af Varer i Henhold til de bekendte Hammerum Herreds Privilegier, som den højtærede Minister omtalte, er jo nu fastlagt, saaledes at de Bevillinger, der nu er gældende, udløber ved Indehaverens Død. Og saa er Manden med Uldpakken, om ikke en Original i gammeldags Forstand saa dog et Tidsbillede, som vore Efterkommere vil se paa med Forundring, og som ikke hører den kommende Tid til.

Der er oprettet noget nyt, nemlig Vandrebreve, der giver Adgang til Handel fra Vogn og Kurv, men er afgrænset til det Amt, hvor vedkommende bor. Jeg tror, det er en praktisk Foranstaltning for de Handelsmænd og ogsaa -kvinder, som beskæftiger sig med denne Virksomhed, at der af de offentlige Myndigheder kan føres et vist Tilsyn ogsaa med denne Virksomhed, et Tilsyn, som igen bundfælder sig i en Kontrol med Varerne til Betyggelse for det købende Publikum.

Ja, det er, hvad jeg i store Træk — som Forholdene nu ligger med Hensyn til Næringslovsforslaget, bekendt som det er blevet gennem Pressen og mange Aars Forhandlinger paa Rigsdagen — kunde ønske at sige herom, og jeg skal da slutte disse Bemærkninger med at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Lange: Midt i næste Maaned er det ti Aar siden, den Kommission blev nedsat, der havde til Opgave at udarbejde Udkast til en ny Næringslov til Afløsning af Næringsloven af 1857, og det er derfor naturligt, at Ønsket om nu at naa et Resultat har vokset sig saa stærkt, som det har. I den mellemliggende Periode har Spørgsmaalet om en ny Næringslov stadig staaet paa Dagsordenen, først under en 5-aarig Kommissionsbehandling, senere under Behandlingen her paa Rigsdagen, hvoraf en stor Del er foregaaet i dette høje Ting.

Jeg vil gerne i Anledning af de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstre fremsatte om Kommissionsbetænkningen, sige, at jeg har ikke den samme Opfattelse som det ærede Medlem: at det kun var paa nogle mindre betydningsfulde Omraader, at en Del af Kommissionens Medlemmer tog Forbehold overfor det Forslag, der blev stillet.

Nu kan det altid være et Spørgsmaal, hvad der er betydningsfuldt, og hvad der er mindre betydningsfuldt, og hvad der muligvis er mindre betydningsfuldt for det ærede Medlem, det er maaske særdeles betydningsfuldt ud fra mit Synspunkt. Men naar jeg ikke mener, det var paa betydningsløse Omraader, man tog Forbehold, saa er det, fordi jeg har den Opfattelse, at de Omraader, hvor man tog Forbehold, det var netop de samme Omraader, hvor man nu har opnaaet Ændringer af det i sin Tid udarbejdede Forslag.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet bebrejdede, at man havde haft denne Sag til saa langvarig Behandling her i Tinget, at der ikke i de Aar, hvor man havde haft Forslaget forelagt her, var opnaaet et Resultat. Jeg tror nu ikke, at man med Hensyn til et saa omfattende Forslag, der griber ind i saa mange Menneskers Forhold, som dette Forslag gør, i en enkelt Samling vilde have naaet et Resultat i det andet høje Ting, hvis man ikke havde haft saa grundige Forarbejder i dette høje Ting at støtte sig til, og hvis vi skal gennemføre det foreliggende Forslag — hvad jeg tror, man fra alle Sider er enig om — i de faa Dage, der er tilbage af Rigsdagssamlingen, saa vil det kun være muligt, fordi man her i Tinget har haft Lejlighed til forud at behandle denne Sag saa grundigt, som vi har, saa at man er blevet klar over alle de forskellige Punkter, hvor man kunde ønske Ændringer, og hvor man nu i det store og hele — i hvert Fald fra mit Synspunkt — har faaet de Ønsker opfyldt, som man maatte nære.

Det var maaske ikke mindst fra enkelte Sider indenfor Handelen, Kravet om Revision af Næringsloven af 1857 først blev rejst. Hvor god denne Lov end er, og hvor rig en Udvikling dansk Byerhverv end har gennemgaaet under den, maatte den dog paa flere Punkter være blevet forældet, ligesom den paa Grund af nye Tiders ændrede Forhold maatte lide af Mangler. Men de mange Ønsker om Forbedringer af Næringsloven af 1857, som Byerhvervene havde næret, blev ikke opfyldt ved det Forslag, der blev stillet af Kommissionen. En stor Skuffelse blev det særlig for Detailhandelen, at det nye Forslag indeholdt mange nye Bestemmelser, der maatte betragtes som Forringelser af de hidtil gældende Regler. Derfor blev man hurtigt klar over, at i hvert Fald fra Detailhandlerssynspunkter maatte de Forbedringer, Forslaget indeholdt, blive for dyrekøbte, hvis de skulde ledsages af de Forringelser, Lovforslaget